

INTERNATIONELLT SKYDD FÖR FLYTTANDE JAKTBARA FÅGLAR 43

gevären i många fall torde innehavas av personer i mindre god ekonomisk ställning och ett förbud till följd härav skulle förorsaka dessa innehavare kännbara ekonomiska olägenheter, hava ombuden funnit sig böra föreslå åtgärder till förhindrande av, att antalet i bruk varande gevär av sådant slag ökas eller genom nyanskaffning vidmakthålles. I detta syfte har i förevarande artikel upptagits stadgande om förbud mot import och försäljning av dylika gevär. Förbudet mot försäljning har dock synts böra träda i kraft först efter övergångstid, som vardera landet för sin del må finna lämplig.

Artikel 4. Från motorbåt bedriven jakt måste enligt ombudens mening anses hava en synnerligen förödande verkan å sjöfågelbeståndet. Genom användningen av motorbåt vid jakt dels underlättas i väsentlig mån fällandet av sjöfågel och dels oroas fåglarna och skrämmas från lämpliga uppehållsplatser. I Sverige är också enligt redan nu gällande bestämmelser jakt från motorbåt eller annat maskindrivet fartyg efter annat djur än säl förbjuden under hela året i Stockholms läns skärgård från och med Öregrundsgrepen till Landsort och vid rikets västra kust från Falsterbo udde till norska gränsen samt under tiden mellan den 31 maj och den 1 oktober även i övriga delar av landet. Vid Danmarks kuster bedrives däremot jakt från motorbåt i avsevärd omfattning, även under tid då sådan jakt icke är tillåten vid Sveriges kuster.

Då spørgsmålet om inskränkning av jakten från motorbåt upptogs till behandling av ombuden, framkom till en början bland dem olika meningar angående i vilken omfattning dylik jakt borde förbjudas.

De svenska ombuden uttalade ett bestämt önskemål om, att bestämmelser motsvarande de i Sverige gällande måtte utfärdas i Danmark beträffande jakten vid kusterna, så att jakt bleve förbjuden under hela året vid östra kusten av Själland och under tiden mellan den 31 maj och den 1 oktober vid kusterna i övrigt.

Av de danska ombuden anslöt sig professor WESENBERG-LUND till de svenska ombudens ståndpunkt. Overretssagfører BECKER förklarade däremot, att han visserligen funne det vara önskvärt, att förbud i den omfattning de svenska ombuden påyrkat bleve stadgat i Danmark, men att han med hänsyn till i samma land rådande förhållanden ansåge det omöjligt att där få godkänt ett så vidsträckt förbud, och att han därför funne sig ej kunna biträda förslag därom.

Sedan härefter de svenska ombuden och professor WESENBERG-LUND förklarar, att de i syfte att vinna enighet vore villiga att förorda ett mindre omfattande förbud, enades samtliga ombud om det förslag, som innefattas i förevarande artikel.

Det må erinras, att härigenom icke möter hinder vare sig för Sverige att bibehålla sin längre gående lagstiftning eller för någotdera landet att meddela strängare bestämmelser.

Artikel 5. Till fångstmetoder, som i särskilt hög grad verka förödande på beståndet av änder, hör utan tvivel användandet av andkojor. Några dylika finnas ej i Sverige, och i Danmark äro endast ett fåtal i bruk. Användandet av de danska andkojorna